

Мръкваше. Изъ улицитѣ скрибуцахъ пълнитѣ съ грозде кораби и влизаха въ разтворенитѣ порти, Въ дворищата лумнаха огньове. Берачитѣ шетаха около наслаганитѣ софри. Замириса на топла гостба и шира. Една гждулка проточено се обади, после изведнажъ почна ситно-ситно.

Савата се развъртѣ изъ двора, събра дружината и рече:

— Подире ми!

До фенера на портата се събраха четири глави. Гуджо заскача и завъртѣ опашка наоколо имъ.

— Слушайте, момчета! — почна Савата. — Утре гроздоберѣтъ свършва. Туй то. Пакъ до година...